

SKRIFTLIG FRÅGA E-0650/04
från Mauro Nobilia (UEN)
till kommissionen

Angående: Att övervinna distinktionen mellan "förpackningar/förpackningsavfall" och "varor/avfall från varor"

Mot bakgrund av att:

- Miljölagstiftningen om avfall i gemenskapsrätten är uppdelad på en mängd olika källor.
- I gemenskapsrätten utgår miljölagstiftningen om avfall från "slaget" av avfall, i det här fallet plaster, och hänskjuts till källor som särskiljer varor från förpackningar.
- Direktiv 94/62/EG¹ om förpackningar och förpackningsavfall är ett uttryck för just detta partiella sätt att angripa problemet och problemen med en lagstiftning som framhärdar i åtskillnaden mellan varor och förpackningar är välbekanta, även med hänsyn till det arbete som pågår för att revidera detta direktiv. I synnerhet när lagstiftaren, fortfarande för plaster, måste använda sig av exempel för att klargöra skillnader i lagstiftningen.
- Konkret gäller detta behållare för industrin och jordbruket, vilka – fastän de är avsedda att rymma och skydda varor och gods – gång på gång fyller sin funktion inom produktionscykeln i ett enda företag och vanligtvis inte används för saluföringen. De överförs alltså inte från en producent till en annan eller från en tillverkare till en handlare. Behållarna har vanligtvis ett restvärde även när de inte längre kan användas varför producenten själv ser till att de samlas in från användarna och skickas till återvinning eller återanvändning. Deras inneboende egenskaper skapar alltså en god cirkel.
- Konkret gäller detta även påsar av plast eller papper, vilka ofta säljs tillsammans med de varor som de skall rymma och i vilket fall som helst vanligtvis återanvänds för samma ändamål eller används för andra ändamål av konsumenterna.
- Lika välbekanta är de svårigheter som uppstår då denna lagstiftning skall tillämpas i medlemsstaterna, vilka tvingas överföra en sådan, rättsligt ofta mycket subtil, åtskillnad mellan varor och förpackningar, till det nationella området.
- Det är slutligen välbekant att denna särskilnad i lagstiftningen har gett upphov till och ger upphov till en mängd tvister framförallt när det gäller avfallshanteringen (både för varor och för förpackningar).

Är kommissionen beredd att göra en allmän översyn av detta sätt att reglera frågan och överge den nuvarande metoden, så att vi kan övervinna indelningen i varor och förpackningar och välja ett annat tillvägagångssätt för att ta itu med avfallsproblemet? Ett tillvägagångssätt som i stället utgår från materialet (plaster och så vidare), alldeles bortsett från om det handlar om varor eller om förpackningar.

¹ EGT L 365, 31.12.1994, s. 10.